

Sygn. akt V CZ 5/11

POSTANOWIENIE

Dnia 23 marca 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Lech Walentynowicz (przewodniczący)

SSN Jan Górowski

SSN Hubert Wrzeszcz (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku A. B.-K.

przy uczestnictwie Z. M. i W. M.

o zniesienie współwłasności,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 23 marca 2011 r.,

zażalenia wnioskodawczyni na postanowienie Sądu Okręgowego w W.

z dnia 18 października 2010 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w W. odrzucił skargę kasacyjną wnioskodawczyni z powodu jej niedopuszczalności ze względu na wartość przedmiotu zaskarżenia.

Z uzasadnienia postanowienia wynika, że Sąd Rejonowy w W. postanowieniem z dnia 15 października 2009 r. oddalił wniosek A. B.-K. o zniesienie współwłasności poddasza nieruchomości. Podana we wniosku pierwotna wartość przedmiotu sporu (650 zł) została – na wezwanie Sądu – ostatecznie oznaczona kwotą 530 000 zł. W apelacji wnioskodawczyni wskazała wartość przedmiotu zaskarżenia w wysokości 8 989 zł. Wnosząc skargę kasacyjną, pełnomocnik wnioskodawczyni oznaczył wartość przedmiotu zaskarżenia w wysokości 269 982 zł. Zdaniem Sądu w okolicznościach sprawy wskazana w skardze kasacyjnej wartość przedmiotu zaskarżenia nie może być wyższa niż oznaczona w apelacji. To oznacza, że skarga kasacyjna podlega odrzuceniu, ponieważ wartość przedmiotu zaskarżenia nie przekroczyła określonego w art. 519¹ § 4 pkt 4 k.p.c. progu dopuszczalności wniesienia skargi.

W zażaleniu pełnomocnik wnioskodawczyni zarzucił, że nie ma podstaw do odrzucenia skargi kasacyjnej, albowiem wartość przedmiotu zaskarżenia – jego zdaniem – została określona prawidłowo. W konkluzji zażalenia wniósł o jego uchylenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 519¹ § 4 pkt 4 skarga kasacyjna nie przysługuje w sprawach o zniesienie współwłasności i dział spadku, jeżeli wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż sto pięćdziesiąt tysięcy złotych.

Z akt sprawy wynika, że wnioskodawczyni domagała się zniesienia współwłasności znajdującego się nad strychem poddasza nieużytkowego (określonego nadstryszem), stanowiącego nieruchomość wspólną, powstałą na skutek prawomocnego zniesienia współwłasności nieruchomości położonej w W. przy ul. W. 12 postanowieniem Sądu Rejonowego w W. z dnia 7 listopada 2002 r.

(sygn. Akt [...]), zmienionego postanowieniem Sądu Okręgowego w W. z dnia 30 czerwca 2004 r. (sygn. Akt [...]). W świetle okoliczności sprawy, zwłaszcza opinii biegłego A. D., jest oczywiste, że wartość stanowiącego przedmiot zniesienia współwłasności poddasza nieużytkowego jest znacznie niższa niż 150 000 zł. Nie ulega zatem wątpliwości, że prawidłowo określona w sprawie wartość przedmiotu zaskarżenia nie mogła przekroczyć przewidzianego w art. 519¹ § 4 pkt 4 k.p.c. progu dopuszczalności wniesienia skargi kasacyjnej. Wskazana w skardze kasacyjnej wartość przedmiot zaskarżenia, oznaczona – jak wyjaśniono w zażaleniu – według wartości udziału wnioskodawczyni w nieruchomości, która była przedmiotem zniesienia współwłasności w wyżej przytoczonej sprawie, jest oczywiście błędna, albowiem wartości przedmiotu zaskarżania w niniejszej sprawie – ze względu na przedmiot zniesienia współwłasności (nieruchomość wspólna w postaci poddasza nieużytkowego) – nie może określać wartość dawnego udziału wnioskodawczyni w zniesionej już współwłasności nieruchomości.

Ponadto trafne jest stanowisko Sądu Okręgowego, że w wypadku wniesienia skargi kasacyjnej od postanowienia oddalającego apelację uczestnika postępowania oznaczona w skardze wartość przedmiotu zaskarżenia może być albo taka sama, albo niższa, jak w apelacji. Nie jest możliwe natomiast oznaczenie tej wartości kwotą wyższą niż w apelacji (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 maja 2010 r., II CZ 38/10, niepubl.).

Z przedstawionych powodów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji postanowienia (art. 398¹⁴ k.p.c.).